

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Pravé vs nepravé Evanjelium

Skutky 15, 1-29

My ľudia nie sme schopí prijať veci zdarma a tak, ako ná ich Boh vo svojom Slove predkladá. Nevieme prijať Evanjelium, ktoré je zdarma.

Zbory, ktoré na misijných cestách Pavel založil, boli miešané, židovsko-kresťanské.

“Ak sa nedáte obrezať podľa ustanovenia Mojžišovho, nemôžete dôjsť spasenia.”

Pavel a Barnabáš mali jasno v tejto otázke: obriezka nie je potrebná pre novouverivších z pohanstva. V 13,38: *“...Vedzte teda, mužovia, bratia, že sa vám skrze Neho zvestuje odpustenie hriechov a že od všetkých (hriechov), od ktorých vás ani zákon Mojžišov nemohol ospravedlniť, je každý veriaci ospravedlnený skrze Neho.”*

-Obriezka muža znamenala jednak náboženskú aj rasovú príslušnosť muža v Izraeli (1M 17,7-12) účastníka zmluvy Božej s Abrahámom o zasľúbení dedičstva zeme. Obriezka symbolizovala SZ, súhlas so zachovávaním všetkého, čo je obsiahnuté v SZ.

Naopak: Nová zmluva prináša do stredobodu učenie, o ktorých sa v Starej zmluve iba zmieňovalo. List Židom popisuje, ako je Ježiš pravý Veľkňaz a ako jedna Jeho obeť nahrádza všetky predchádzajúce obete, ktoré boli Jeho predobrazom. SZ podáva zákon, ktorý má dve časti: prikázania a požehnania/kliatby, ktoré pochádzajú z poslušnosti alebo neposlušnosti týmto príkazom. NZ spresňuje, že Boh dal tieto prikázania, aby ukázal človeku jeho potrebu záchrany; prikázania nikdy nemali byť prostriedkom na záchranu (R 3:19).

-chcieť zachovávať Zákon a zároveň žiť v milosti odpustenia sa nedá. Buď jedno, alebo druhé.

-Pohľad veriacich z Jeruzalema na Malú Áziu bol iný, Pavlov, Pavel videl, ako Boh obracia pohanov, ako nejde o SZ zákony, ale o milosť. Účelom cesty do Jeruzalema nebola porada: čo teda, veriť v milosť Pána Ježiša a či zachovávať Zákon? Ale vysvetliť, prečo nespájať skutky zákona a milosť.

-otázka milosti - že nám je odpustené pre obeť Pána Ježiša, a otázka dodržiavania zákona je riešená aj v liste Galatským (pre mestá Lystru, Ikoniu, Derbu Antiochiu...)

Apoštolský konvent riešil teda dve otázky:

1. Je viera v Ježiša Krista ako Spasiteľa jediným nutným predpokladom pre spasenie?

2. Je pre spasenie v Kristovi nutné dodržiavať aj nejaké židovské predpisy SZ?

Pavel napísal list Galatským, aby dôrazne odmietol názor, že spasení zdarma z milosti musí byť spojené s dodržiavaním nejakých SZ zákonov, napr. obriezky. A aby jednoznačne ukázal, že Ducha Svätého a duchovný život prijímame jednoznačne vierou v Pána Ježiša a nie zachovávaním prikázaní. Zachovávanie je potom, po uverení svedectvom našej viery.

Peter na Jeruzalemskom konvente: “*Keď teda Boh dal im ten istý dar ako aj nám, ktorí sme uverili v Pána Ježiša Krista, ktože som ja, aby som mohol prekážať Bohu?* (Sk 11,17)
Jakub cituje proroka Ámosa: “*Potom sa vrátim a znovu vybudujem rozpadnutý stánok Dávidov; jeho zrúcaniny znovu vybudujem a vyzdvihnem ho, aby hľadali Pána ostatní ľudia a všetci pohanía, nad ktorými bolo vyslovené moje meno, hovorí Pán, ktorý to známym činí od vekov.*” (v.16,17)

Jakub navrhol, aby sa novoveriaci vyhýbali trom veciam: smilstvu (myslelo sa aj kultická prostitúcia a pod.), akémukoľvek modlárstvu (poverčivosti, hviezdy, horoskopy, veštenie...), jedla zo zvierat, ktoré nebolo zbavené krvi.

List pre zbory novoveriacich v Antiochii, Cilícií, Sýrií:

“*Apoštolovia a starší bratia posielajú pozdrav bratom, ktorí sú z pohanov a bývajú v Antiochií, Sýrií a Cilícií.*

Keďže sme počuli, že niektorí z nás, hoci sme im to nekázali, znepokojili vás svojimi rečami a poplietli vám myseľ, jednomyseľne sme sa uzniesli poslať k vám vybraných mužov s našim milovaným Barnabášom a Pavlom, s mužmi, ktorí životy nasadili pre meno nášho Pána Ježiša Krista.

Poslali sme teda Júdu a Síla, a oni vám aj ústne oznámia to isté. Duch Svätý a my sme sa rozhodli neukladať vám nijaké iné bremeno okrem týchto nevyhnutných vecí: aby ste sa zdržiavali mäsa modlám obetovaného, krvi, mäsa zo zaduseného a smilstva. Ak sa týchto vecí budete chrániť, dobre urobíte.

Majte sa dobre”

Prečo tie obmedzenia? Hlavne jedlo z mäsa zo zvierat nezbavené krvi? Dôvodom bolo spolužitie kresťanov zo židovstva a z pohanstva, aby tí z pohanstva nedráždili svojou slobodou jesť všetko tých, ktorý boli naučený, že toto podľa Zákona nesmú. Išlo o lásku, nedráždiť a neprovokovať. Hovorí o tom Rímskym 14. kapitola (celá)

Jedným z prejavov kresťanskej zrelosti je aj ochota vyvarovať sa konania vecí, ktoré síce nie sú proti Bohu, ale pohoršujú iných, možno “slabších, neskúsenejších” vo viere. (neskladanie si rúk pri modlitbe...)

“... Duch Svätý a my sme sa rozhodli ...” J 16,13... Duch Svätý vás uvedie do všetkej pravdy. Konvent bol vedený D.Svätým